

Nieuwsbrief 5. 2012

Tijdens en na ons bezoek in Juli en Augustus 2012 is er veel gebeurd. Bij deze een verslag van de voortgang van het waterproject.

Waterproject Molukken

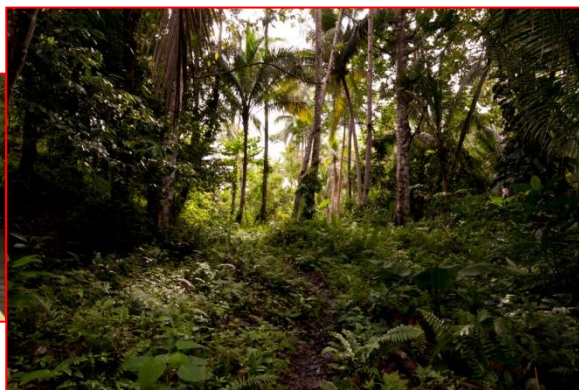
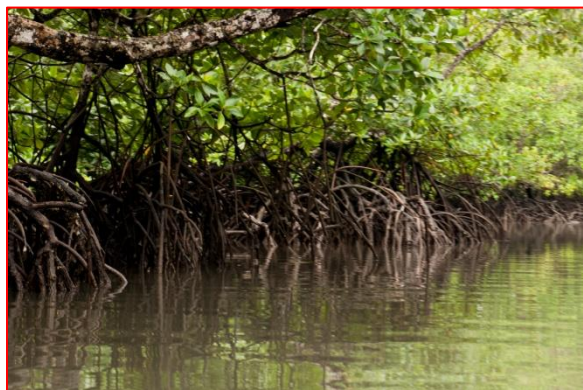
Op 7 Juli zijn we vertrokken naar Dian, en kwamen daar, na 51 uur reizen op woensdag aan. Het was super om daar na 5 jaar weer te zijn, we zijn hartelijk ontvangen en voelden ons direct weer thuis.

Na een dagje bijkomen hebben we gesproken met de David Kerubun, de projectleider, en hebben we uitgelegd wat de stand van zaken was met betrekking tot het waterproject, dat we het afgelopen jaar veel activiteiten georganiseerd hebben om fondsen te werven, heel veel steun hebben gekregen van de Protestantse gemeenten Rozendaal en Velp, en in combinatie van andere particuliere giften we daarmee zoveel financiële middelen opgehaald hebben dat we in principe van start kunnen als de projectaanvraag voor de Wilde Ganzen compleet gemaakt en goedgekeurd is. David Kerubun was onder de indruk dat we dit in relatief korte termijn voor elkaar hebben gekregen erg dankbaar dat de verbetering in zicht komt. We hebben ook uitgelegd dat het voor de Wilde Ganzen belangrijk is dat er water- en sanitaire- voorziening bij

de schoolgebouwen komt. Het doel van ons bezoek was om de door de architect gemaakte offerte te bespreken, en alle formulieren die nodig zijn voor de aanvraag van de Wilde Ganzen in te vullen zodat we direct na terugkomst deze in konden dienen. Afsproken is dat we in de dagen dat we er waren een projectteam zouden gaan vormen, met vertegenwoordiging van de diverse disciplines, de wijze van financiële verslaggeving, communicatie, etc.

Na (hernieuwde) kennismaking met de architect zijn we de volgende dag op pad gegaan om de bron en de plaats voor de watertoren te bekijken. De bron ligt een paar kilometer buiten het dorp, heuvelopwaarts, een schets van de nieuwe situatie wordt weergegeven in de bijlage van deze nieuwsbrief. Nadat er een boot was geregeld, iedereen stevig schoeisel en de juiste kleding aan had, konden we op pad. Langs mangrove bossen en een tocht van een paar kilometer gingen we aan land, en stonden we in het oerwoud. Na een tocht over glibberige oerwoud modder kwamen we bij de bron.

Door het dichtheidsverschil tussen zout en zoet water “drijft” er een zoetwaterbel op het zoute water, en wordt het zoete water omhoog gestuwd. Doordat er genoeg regen valt, is er een continue stroom van zoet water mogelijk. De architect heeft uitgebreid uitgelegd hoe het bestaande “huisje” waar het water uit de bron komt, vergroot zal worden, en het muurtje om de bron verhoogd zodat hier meer water in komt te staan, en dat er een grotere buffer gecreëerd wordt die de watertoren zal voorzien van water via een leiding met een grote diameter. Het materiaal van de leiding zal HDPE zijn, deze leidingen zijn iets duurder dan PVC, maar veel beter bestand tegen de omgevingsinvloeden. PVC wordt op den duur bros zodat er gaten ontstaan. De bestaande leidingen, die samen met de Novib begin jaren tachtig zijn aangelegd zijn nog van prima conditie en hoeven niet vervangen te worden in tegenstelling tot het naastgelegen dorp waar de leidingen van PVC zijn.

De plek van de watertoren is zodanig gekozen dat het water door zwaartekracht van de bak naar de watertoren kan stromen. De watertoren wordt van beton, met een inhoud van 20 m³. Het volume en de druk zijn zo berekend dat het in principe mogelijk is om vertakkingen naar elk huis te maken. Sukarela Dian darat ziet zo'n uitgebreid netwerk niet als haar taak, en concentreert zich op de watertoren en de uitbreiding van 2 tot 5 waterbakken.

Om nog wat meer informatie te verkrijgen en ervaringen te horen, zijn we nog naar Gerrit geweest. Gerrit heeft in Nederland gewoond en is een aantal jaren geleden naar het eiland verhuist. Hij woont in een klein dorp op het eiland waar ze een watertoren gebouwd hebben. Het grote nadeel is dat het water met behulp van een elektrische pomp vanuit de grond opgepompt wordt naar de watertoren. Met name in het begin zijn er erg veel storingen geweest met de elektrische pomp en wordt het als zeer gunstig beoordeeld als er geen elektrische apparatuur nodig is. Vanuit hun watertoren zijn er op verschillende plekken waterpunten gemaakt.

In de loop van de week hebben we schoollocaties bezocht. Op beide plekken was er geen water, en ook geen bruikbare sanitaire voorziening. De wens van de Wilde Ganzen met betrekking tot de sanitaire voorziening was dan ook niet overbodig en gezamenlijk met het projectteam is besloten bij beide gebouwen een waterbak aan te leggen. Deze bakken zullen dan ook toegankelijk zijn voor de dorpsbewoners die hier in de buurt wonen.

Uiteraard hebben we zelf veelvuldig gebruik gemaakt van de twee bestaande waterbakken die voldoende water leveren, maar om elke dag de water behoefte van die dag in Jerry cans of emmertjes te halen is een flinke klus, waar sommigen wel 1.5 uur mee bezig zijn. Activiteiten waar veel water voor nodig is, zoals de was, worden dan ook ter plekke gedaan. Iedereen is zich er ook van bewust dat het water in de bakken waardevol is en dat de bakken goed schoon moeten blijven.

Het waterhalen blijft een hele klus en de dorpsbewoners zullen blij zijn als dit binnenkort een stuk makkelijker wordt en minder tijd zal kosten. Het hele dorp zal zich inzetten om de bouw te realiseren, het beton zal in zakken van 25kg op de schouder naar de bouwplaats in het oerwoud gebracht worden, en de grond onder de watertoren zal met de hand vrijgemaakt en uit gegraven worden. Ondanks dit denken ze 3 maanden nodig te hebben voor de bouw van de watertoren en het aanpassen van de bron, het bouwen van de drie extra waterbakken in het dorp en het aanleggen van de leidingen daar naar toe zal ook een paar maanden in beslag nemen. Veel werk dus, waar ze mede dankzij uw hulp binnenkort, graag aan beginnen.

Namens het gemotiveerde projectteam hartelijk dank voor uw giften, en we houden u op de hoogte.

RONNY KERUBUN

DAVID KERUBUN

ELVIS R. ELEWARIN

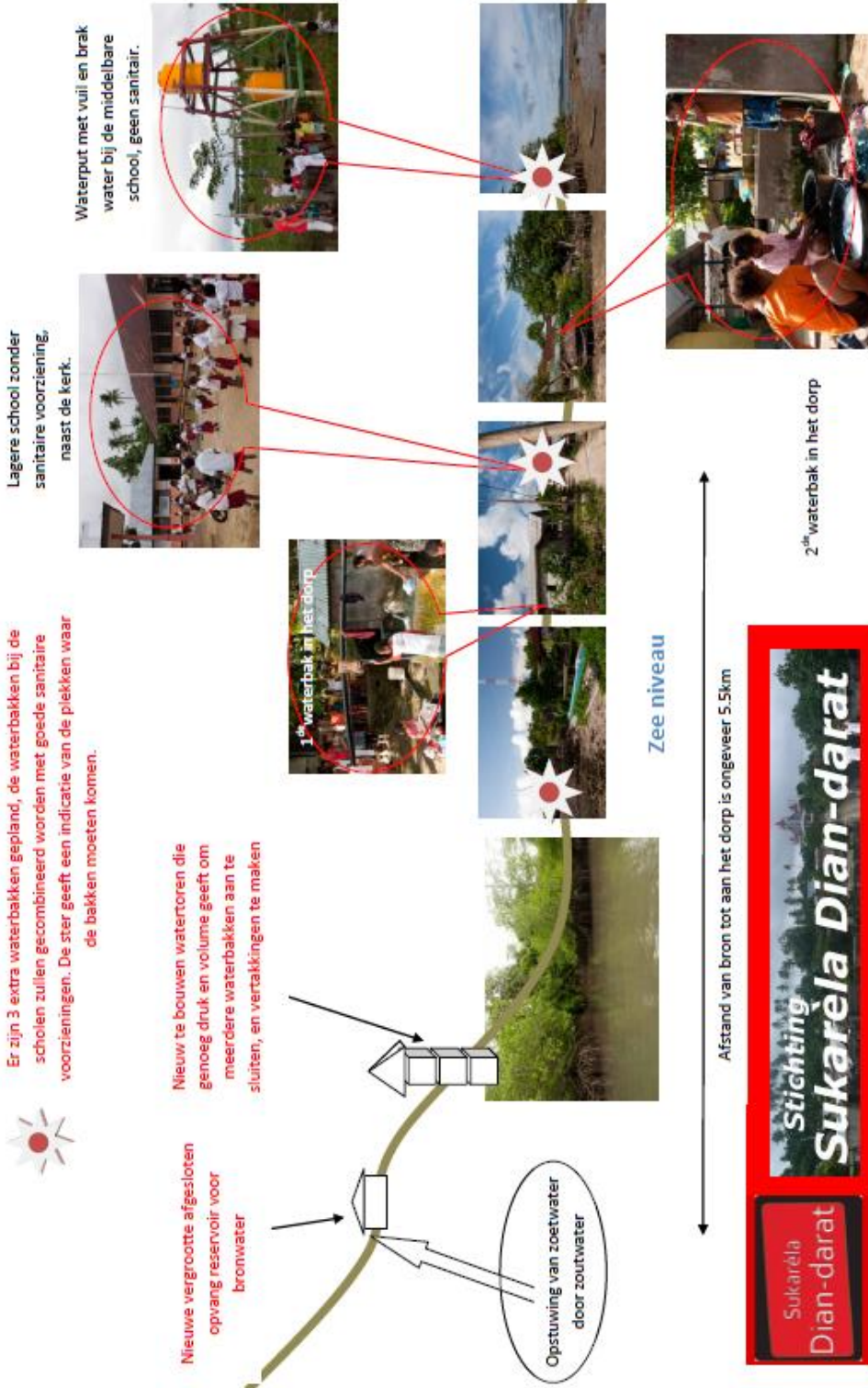

CORNELIS KERUBUN

EJODIA ELEWARIN

3

Namens het bestuur wil ik iedereen bedanken voor de steun aan onze stichting, mocht u onze stichting en de voortgang van onze projecten willen blijven volgen, kijk dan regelmatig op onze [website](#), of stuur een [e-mail](#) om u aan- (en eventueel af) te melden voor deze nieuwsbrief. Erik de Haan (secretaris), Edwin Keur (penningmeester) en Marco Brons (voorzitter).

Situatie schets van de verbetering van de watervoorziening in de kampung Dian-darat te Kei Kecil, Zuid Oost Molukken.

Er zijn 3 extra waterbakken gepland, de waterbakken bij de scholen zullen gecombineerd worden met goede sanitaire voorzieningen. De ster geeft een indicatie van de plekken waar de bakken moeten komen.

Lagere school zonder sanitaire voorziening, naast de kerk.

Waterput met vuil en brak water bij de middelbare school, geen sanitair.

Nieuw te bouwen watertoren die genoeg druk en volume geeft om meerdere waterbakken aan te sluiten, en vertakkingen te maken

Nieuwe vergrootte afgesloten opvang reservoir voor bronwater

Opstuwing van zoetwater door zoutwater

1de waterbak in het dorp

2de waterbak in het dorp

Zee niveau

Afstand van bron tot aan het dorp is ongeveer 5.5km

Stichting
Sukarèla Dian-darat

Sukarèla
Dian-darat